

NORGES HØYESTERETT

Den 22. juni 2021 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Skoghøy, Bull og Falch i

HR-2021-1337-U, (sak nr. 21-088523STR-HRET), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Tollef Skobba)

mot

Påtalemyndigheten (politiinspektør Odd Skei Kostveit)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) A, født 00.00.1984, har anket Agder lagmannsretts kjennelse 15. juni 2021 i sak nr. 21-084234SAK-ALAG om varetektsfengsling.
- (2) *Høyesteretts ankeutvalg* kan bare prøve lagmannsrettens saksbehandling og generelle lovtolkning, jf. straffeprosessloven § 388 første ledd. Når det gjelder forholdet til Grunnloven og Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK), kan ankeutvalget også prøve den konkrete rettsanvendelsen, men ikke lagmannsrettens bevisbedømmelse.
- (3) Anken retter seg mot lagmannsrettens saksbehandling.
- (4) Ankeutvalget bemerker at A ble fengslet som ledd i etterforskningen av samme sakskompleks som også ledet til fengsling av B, sak 21-088528STR-HRET.
- (5) Anførlene i A' anke til Høyesterett gjelder for det første lagmannsrettens behandling av anførte mangler ved kontradiksjonen som også er gjort gjeldende i anken fra B. Disse anførlene er knyttet til at politiet holdt tilbake fra forsvarer og retten grunnlagsmateriale fra kommunikasjonskontroll som er foretatt i USA, og som lå til grunn for den fremstillingen av innholdet i siktedes kommunikasjon som ble benyttet overfor forsvarer og retten. Lagmannsrettens drøftelse av disse anførlene i kjennelsen som gjelder A, er tilnærmet identisk med drøftelsen av den samme spørsmålene i kjennelsen som gjelder B. Ankeutvalget viser til sitt syn på disse spørsmålene i B' sak. Heller ikke A' anke kan dermed føre frem på dette punkt.
- (6) A har videre anført at lagmannsretten har misforstått påtalemyndighetens bevisførsel. Denne anførselen er knyttet til lagmannsrettens respons på en anførsel i A' tilsvar dit om bevis, eller snarere mangel på bevis, knyttet til ransaking av siktedes bosted. Lagmannsretten har vært uenig i forsvarers fremstilling av dette, og det bestrides ikke i anken til Høyesterett at

lagmannsretten hadde anledning til å tolke bevisene slik den selv ønsket. Det anføres imidlertid dels at lagmannsretten først skulle ha gitt påtalemyndigheten anledning til å uttale seg om det syn på bevissituasjon som var i ferd med å forme seg hos lagmannsretten, og dels at lagmannsretten har misforstått påtalemyndighetens syn.

- (7) Slik ankeutvalget forstår anken hit, bestrides imidlertid ikke de opplysningene som lagmannsretten gir om hva som ble funnet ved ransakingen, men forsvarer er uenig i de slutninger lagmannsretten trekker av dette med hensyn til spørsmålet om det foreligger skjellig grunn til mistanke. Ankeutvalget kan ikke se at lagmannsretten hadde noen plikt til å forelegge sitt syn på det siste for påtalemyndigheten. Utvalget kan heller ikke se at det foreligger noen misforståelser med hensyn til hva som er anført fra påtalemyndighetens side. At påtalemyndigheten – slik forsvarer fremstiller det – *ikke* hadde anført det samme syn på bevismaterialet som lagmannsretten hadde, betyr ikke at lagmannsretten har misforstått påtalemyndigheten. Anken kan heller ikke på dette punkt føre frem.
- (8) Etter dette forkastes anken. Avgjørelsen er enstemmig.

S L U T N I N G

Anken forkastes.

Henrik Bull
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Ingvald Falch
(sign.)